

Sygn. akt: I C 43/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Strzelecka

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r. w Wąbrzeźnie

sprawy z powództwa (...). w L.

przeciwko A. P.

o zapłatę

1. uchyla w całości wyrok zaoczny z dnia 20 września 2013r. (sygn.akt (...)),
2. oddala powództwo,
3. nie obciąża pozwanej kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

SSR Hanna Woźniak

Sygn. akt I C 43/17 (poprz. VI C 488/13)

UZASADNIENIE

Powód (...) w L. złożył w dniu 10 kwietnia 2013r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. N.o zapłatę 550,10 zł. W uzasadnieniu powód podał, że na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...) SAwierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczenia usług abonamentowych.

Sąd Rejonowy L. Z. w L. w postępowaniu sygn. VI Nc-e (...)stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę tut. Sądowi zgodnie z przepisami o właściwości ogólnej.

W dniu 20 września 2013r. pod sygn. VI C (...)Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie wydał wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo wobec niestawiennictwa pozwanej zawiadomionej o terminie rozprawy przez awizo. Stwierdzono prawomocność wyroku z dniem 29 października 2013r. po stwierdzeniu doręczenia odpisu wyroku zaocznego z pouczeniem o sprzeciwie w dniu 14 października 2013r. pozwanej przez awizo i po doręczeniu w dniu 27 września 2013r. odpisu wyroku zaocznego pełnomocnikowi powoda.

07 grudnia 2016r. wpłynął wniosek pozwanej o doręczenie jej odpisu wyroku zaocznego na adres pobytu czasowego, inny niż podany w pozwie, aktualny dla pozwanej od 03 września 2014r., przy czym z załączonego poświadczenia

zamieszkania wynikało, że adres pobytu stałego pozwanej w dniu wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym był również inny, niż podany w tym pozwie.

Po doręczeniu odpisu wyroku zaocznego z pouczeniem pozwana A. N. skutecznie wniosła sprzeciw, podnosząc zarzut przedawnienia co do dochodzonych przeciwko niej wierzytelności.

Po doręczeniu sprzeciwu pełnomocnikowi powoda wpłynęło jego pismo procesowe zawierające cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Pozwana zawiadomiona o tym fakcie nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 03 lipca 2012r. powód nabył od (...) SA w W. wierzytelności z tytułu niezapłaconych przez abonentów należności wynikających z umów o świadczenie usług. Integralną część umowy stanowił załącznik nr 1 „Wykaz wierzytelności do umowy z dnia 03.07.2012r.” Zgodnie z art.4 pkt 5 umowy cesji wykaz wierzytelności miał zawierać: numer (ID) sprawy dłużnika w systemie zbywcy, datę zawarcia umowy z dłużnikiem, datę rozwiązania umowy z dłużnikiem, nazwisko i imię dłużnika, adres miejsca zamieszkania dłużnika na pobyt stały, adres korespondencyjny dłużnika, numer PESEL dłużnika, numer i serię dowodu osobistego dłużnika, dodatkowy numer telefonu lub dodatkowy adres dłużnika, datę i kwotę ostatniej wpłaty dokonanej przez dłużnika oraz specyfikację dokonanych opłat (nazwę usługi, okresy, za które naliczono należności, ich wysokość i datę płatności). Częściowy wykaz wierzytelności dołączony do pozwu nie spełnia wyżej wskazanych, a wynikających z umowy cesji, warunków. Nie zawiera na przykład numeru PESEL dłużniczki ani nie wskazuje nazwy usługi, za którą naliczono płatność i okresu, którego płatność dotyczy.

Pozwana w pierwszym piśmie skierowanym do sądu podniosła zarzut przedawnienia. W myśl art.118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Z charakteru działalności prowadzonej przez (...) SA można słusznie wnioskować, że sprzedane przezeń wierzytelności mają charakter świadczeń okresowych, z których ostatni termin zapłaty minął 29 grudnia 2009r. Wystąpienie z pozwem w dniu 10 kwietnia 2013r. nastąpiło zatem po upływie 3-letniego okresu przedawnienia.

W myśl art.355§1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym. Z kolei zgodnie z art.203§1 kpc bez zezwolenia pozwanego pozew może być cofnięty aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Powód w piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2017r. cofnął pozew, jednakże bez zrzeczenia się roszczenia, a ponieważ nastąpiło to po rozpoczęciu rozprawy (pierwszy termin rozprawy miał miejsce 20 września 2013r.), wymagało to zgody pozwanej. W piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2017r. pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu i domagała się rozpoznania sprawy na rozprawie.

W tej sytuacji na podstawie art.118 kc orzeczono jak w pkt.1 wyroku. O kosztach sąd orzekł stosownie do wyniku procesu na podstawie art.98 kpc.

SSR Hanna Woźniak